

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 743

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 august 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 686 din 17 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, în ansamblul său, a dispozițiilor art. VII pct. 2 și 3 din această ordonanță de urgență, în special, precum și a dispozițiilor art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	2–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
639. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Sport pentru aprobarea Procedurii privind recunoașterea oficială a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României	6–7
3.018. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea imobilului Fostă școală evanghelică primară de băieți, actual Liceu de Arte, situat în str. Alexandru Odobescu nr. 2, municipiul Sibiu, județul Sibiu	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 223 din 16 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 686

din 17 decembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, în ansamblul său, a dispozițiilor art. VII pct. 2 și 3 din această ordonanță de urgență, în special, precum și a dispozițiilor art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, excepție ridicată de Grigore Gheorghe Bujor în Dosarul nr. 309/42/2023 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.575D/2023.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.577D/2023, nr. 1.589D/2023, nr. 1.617D/2023, nr. 1.649D/2023, nr. 1.812D/2023, nr. 1.815D/2023, nr. 1.864D/2023, nr. 1.865D/2023, nr. 1.880D/2023, nr. 1.881D/2023, nr. 1.932D/2023 și nr. 2.028D/2023, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, ale art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Puiu Constantinescu, Nicolae Lolescu, Nicușor Popescu, Lucian George Florea, Ion Dăbulean, Ștefan Rotaru, Gheorghe Predică, Gheorghe Olariu, Adrian Vilău, Marin Antonie, Valeriu Negrea, Marin Gherghe, Marian Ene, Ilie Dodocioiu și de Dan Marius Stănilă în dosarele nr. 1.639/63/2023 și nr. 1.734/63/2023 ale Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Amelian Mihail în Dosarul nr. 243/88/2023 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Ioan-Traian Cismaș în Dosarul nr. 55/43/2023 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Alexa Mitică și de Mihai Curcudel în dosarele nr. 1.129/99/2023 și nr. 988/99/2023 ale Tribunalului Iași — Secția I civilă, de Valerică Carp și de Gheorghe Trufașu în dosarele nr. 207/33/2023 și nr. 203/33/2023 ale Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, de Victor Florea în Dosarul nr. 781/120/2023 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, de Gheorghe Lupescu în Dosarul nr. 5.279/109/2022

al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioan Nicolae Căbulea în Dosarul nr. 719/107/2023 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și de Daniel Ștefan Oghina în Dosarul nr. 305/42/2023 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra înscrisului depus în Dosarul nr. 1.815D/2023, prin care autorul excepției solicită judecarea în lipsă.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.577D/2023, nr. 1.589D/2023, nr. 1.617D/2023, nr. 1.649D/2023, nr. 1.812D/2023, nr. 1.815D/2023, nr. 1.864D/2023, nr. 1.865D/2023, nr. 1.880D/2023, nr. 1.881D/2023, nr. 1.932D/2023 și nr. 2.028D/2023 la Dosarul nr. 1.575D/2023, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 138 din 19 martie 2024.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 9 iunie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 1.639/63/2023, și Încheierea din 15 iunie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 1.734/63/2023, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, în ansamblul său**, excepție ridicată de Puiu Constantinescu, Nicolae Lolescu, Nicușor Popescu, Lucian George Florea, Ion Dăbulean, Ștefan Rotaru, Gheorghe Predică, Gheorghe Olariu, Adrian Vilău, Marin Antonie, Valeriu Negrea, Marin Gherghe, Marian Ene, Ilie Dodocioiu și de Dan Marius Stănilă cu ocazia soluționării unor cauze ce au ca obiect actualizarea/indexarea cuantumului pensiei militare de stat.

8. Prin Încheierea civilă din 17 mai 2023, pronunțată în Dosarul nr. 243/88/2023, **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 și a dispozițiilor art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative**

și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Amelian Mihail cu ocazia soluționării unei cauze ce are ca obiect actualizarea/indexarea cuantumului pensiei militare de stat.

9. Prin Încheierea din 8 iunie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 55/43/2023, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Ioan-Traian Cismaș cu ocazia soluționării unei cauze prin care s-a solicitat „constatarea vătămării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantilor prin dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017”.

10. Prin Încheierile din 14 iunie 2023, pronunțate în dosarele nr. 1.129/99/2023 și nr. 988/99/2023, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. VII pct. 2 și 3 din același act normativ**, excepție ridicată de Alexa Mitică și de Mihai Curcudel cu ocazia soluționării unor cauze ce au ca obiect actualizarea/indexarea cuantumului pensiei militare de stat.

11. Prin Încheierea din 11 mai 2023, pronunțată în Dosarul nr. 207/33/2023, și Încheierea din 16 iunie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 203/33/2023, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, în ansamblul său**, excepție ridicată de Valerică Carp și de Gheorghe Trușău cu ocazia soluționării unor cauze prin care s-a solicitat „constatarea vătămării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantilor prin dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017”.

12. Prin Încheierea din 7 iunie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 781/120/2023, **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Victor Florea cu ocazia soluționării unei cauze ce are ca obiect actualizarea/indexarea cuantumului pensiei militare de stat.

13. Prin Încheierea din 18 mai 2023, pronunțată în Dosarul nr. 5.279/109/2022, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Gheorghe Lupescu cu ocazia soluționării unei cauze ce are ca obiect actualizarea/indexarea cuantumului pensiei militare de stat.

14. Prin Încheierea din 22 iunie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 719/107/2023, **Tribunalul Alba — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Ioan Nicolae Căbulea cu ocazia soluționării unei cauze prin care s-a solicitat „constatarea vătămării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului prin dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017”.

15. Prin Încheierea din 7 iunie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 309/42/2023, și Încheierea din 15 iunie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 305/42/2023, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017**, excepție ridicată de Grigore Gheorghe Bujor și de Daniel Ștefan Oghina cu ocazia soluționării unor cauze prin care s-a solicitat „constatarea vătămării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantilor prin dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017”.

16. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost adoptată fără avizul Consiliului Legislativ, care a fost solicitat doar ulterior de către Guvern. Din acest motiv, apreciază autorii excepției, s-au încălcat prevederile art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 79 alin. (1) din Constituție. Totodată, aceștia apreciază că plafonarea pensiei are consecințe negative asupra cuantumului acesteia, afectând dreptul constituțional la pensie, deși ordonanțele de urgență ale Guvernului nu pot avea consecințe negative. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 82 din 15 ianuarie 2009, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016. Apreciază că plafonarea pensiei reprezintă o diminuare a pensiei militare de stat ce încalcă prevederile art. 44 din Constituție și pe cele ale art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, autorii susțin încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție pentru că nu este motivată urgența măsurii criticate, precum și a art. 115 alin. (6) din Constituție pentru că măsura criticată afectează dreptul fundamental la pensie.

17. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Pentru a se putea ține seama de opinia Consiliului Legislativ, avizul său trebuia solicitat înainte de adoptarea actului normativ criticat, iar nu după adoptarea acestuia. Totodată, trebuia respectat termenul de 24 de ore în care trebuia exprimat punctul de vedere al Consiliului Legislativ, în cazul ordonanțelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, conform art. 4 alin. (3) din Legea nr. 73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ. Invocă Decizia nr. 221 din 2 iunie 2020 și Decizia nr. 229 din 2 iunie 2020.

18. **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă Decizia nr. 687 din 31 octombrie 2019 și Decizia nr. 42 din 24 ianuarie 2012.

19. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată că avizul Consiliului Legislativ, chiar dacă este unul consultativ, este o chestiune care ține de constituționalitatea extrinsecă a actului normativ vizat. Invocă Decizia nr. 83 din 15 ianuarie 2009, Decizia nr. 354 din 24 septembrie 2013 și Decizia nr. 140 din 13 martie 2019. Procedura de adoptare a actului normativ criticat goleşte de conținut rolul constituțional pe care Consiliul Legislativ îl are, și anume cel de unificare și coordonare a întregii legislații. Curtea Constituțională asimilează lipsa avizului și situației când avizul este solicitat după adoptarea actului normativ, iar actul încă nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României pentru a intra în vigoare. Curtea Constituțională a subliniat importanța rolului pe care Consiliul Legislativ îl are în cadrul procesului de legiferare, prin aceea că avizul acestui organ este emis doar după ce procedura de elaborare a actului normativ a fost încheiată, înglobând eventualele modificări propuse prin avizul altor autorități competente în materie, astfel că reprezintă o evaluare finală și globală a actului normativ înainte de a fi supus adoptării. Cu alte cuvinte, Curtea Constituțională arată că avizul trebuie obținut de la Consiliul Legislativ înainte de adoptarea actului normativ, și nu după adoptarea acestuia, neavând relevanță dacă actul normativ a fost publicat în Monitorul Oficial al României în aceeași zi sau după obținerea avizului.

20. **Tribunalul Iași — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

21. **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile art. 44 din Constituție, întrucât dreptul la un anumit quantum al pensiei prevăzut printr-o prevedere legală poate fi considerat un titlu de creanță doar în condițiile în care

prevederea legală este în vigoare și aplicabilă, iar nu în ipoteza în care este suspendată sau abrogată. Referitor la încălcarea art. 47 din Constituție, arată că modul de calcul al pensiei și criteriile de acordare a acesteia sunt stabilite de lege, ca și condițiile de recalculare și indexare a acesteia. Invocă Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010. Quantumul pensiei reprezintă un bun în cazul în care acesta a devenit exigibil și prin urmare o modificare legislativă care împiedică indexarea pensiei în sensul anterior modificării prin ordonanța considerată neconstituțională nu poate fi considerată ca încălcând dispozițiile constituționale invocate. În continuare, arată că art. 53 din Constituție se referă la restrângerea unor drepturi sau libertăți fundamentale înscrise în capitolul II titlul II din Legea fundamentală, și nu la alte drepturi. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, urgența acestui act normativ este justificată de faptul că neadoptarea măsurilor propuse generează adâncirea discrepanțelor existente între diferite categorii de pensionari, sens în care s-a urmărit respectarea, și nu încălcarea art. 16 și a art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție. În ceea ce privește încălcarea rolului Consiliului Legislativ prevăzut de art. 79 din Constituție, arată că ordonanțele de urgență intră în vigoare numai după depunerea spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea în Monitorul Oficial al României. Or, la data publicării ordonanței de urgență criticate, Consiliul Legislativ a avizat actul normativ adoptat.

22. Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă arată că instanța de judecată nu are atribuții legate de procedura adoptării legilor și a ordonanțelor de urgență, astfel încât urmează ca, în cadrul controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională să aprecieze cu privire la susținerile reclamantului referitoare la lipsa avizului Consiliului Legislativ.

23. Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Alba — Secția I civilă apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă obligația imperativă privind avizul Consiliului Legislativ, în acord cu dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și ale Legii nr. 73/1993, fiind contrare prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5), art. 79 alin. (1) și art. 147 alin. (4). Invocă Decizia nr. 50 din 15 februarie 2022, conform căreia avizul Consiliului Legislativ este unul deosebit de important pentru că observațiile formulate au drept finalitate sistematizarea, unificarea și coordonarea întregii legislații, astfel că acesta trebuie să fie solicitat în prealabil adoptării actului normativ.

24. Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Invocă Decizia nr. 50 din 15 februarie 2022, apreciind că cele menționate în această decizie sunt aplicabile și în prezenta cauză.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă, potrivit dispozițiilor încheierilor de sesizare, dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, ale art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, în ansamblul său. Având în vedere criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea apreciază că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, în ansamblul său, dispozițiile art. VII pct. 2 și 3 din această ordonanță de urgență, în special, precum și dispozițiile art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018. Dispozițiile criticate în mod punctual prevăd:

— Art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017: „*Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...)*

2. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

«*Art. 59. — Quantumul pensiilor militare de stat se actualizează, din oficiu, în fiecare an, cu rata medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la data de 1 ianuarie a fiecărui an în care se face actualizarea și comunicat de Institutul Național de Statistică. Dacă în urma actualizării rezultă un quantum al pensiei mai mic, se păstrează quantumul pensiei aflat în plată.*»

3. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

«*Art. 60. — La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.*»;

— Art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: „*Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: (...)*

2. Articolul 60 va avea următorul cuprins:

«*Art. 60. — (1) La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.*

(2) Dacă în urma indexării pensiei militare de stat stabilite potrivit alin. (1) rezultă un quantum al pensiei nete mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei, se acordă acest quantum rezultat, fără a depăși suma rezultată din aplicarea ratei medii anuale a inflației, în condițiile art. 59 alin. (1), asupra mediei soldelor/salariilor lunare nete în cauză.

(3) În cazul indexărilor succesive, quantumul acordat nu poate depăși suma rezultată din aplicarea ratei medii anuale a inflației, în condițiile art. 59 alin. (1), asupra mediei soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei la care se adaugă suma reprezentând intervenția ratei medii anuale a inflației, în aceleași condiții, din operațiunile de indexare anterioare.

(4) Dispozițiile art. 59 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.»

29. Autorii excepției susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitor la statul de drept, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) referitor la nivelul de trai, art. 79 alin. (1) referitor

la Consiliul Legislativ, art. 115 alin. (4) și (6) referitor la adoptarea ordonanțelor de urgență și art. 147 alin. (4) referitor la deciziile Curții Constituționale.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate invocate și în prezenta cauză, spre exemplu, prin Decizia nr. 203 din 9 aprilie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 23 august 2024, Decizia nr. 138 din 19 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 10 iunie 2024, Decizia nr. 723 din 12 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 15 aprilie 2024, Decizia nr. 844 din 14 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 16 martie 2022.

31. Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a arătat că, în contextul în care o modificare legislativă de amploare, așa cum este cea determinată de adoptarea unei noi legi-cadru de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, este susceptibilă să determine un impact bugetar semnificativ, ce reclamă adoptarea unor măsuri urgente menite să prevină apariția unor consecințe negative considerabile asupra bugetului de stat, aceasta poate fi privită ca o situație ce are caracter extraordinar, în sensul reținut în jurisprudența Curții Constituționale.

32. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Legea fundamentală, Curtea a reținut că nici Constituția și nici vreun instrument juridic internațional nu prevăd cuantumul pensiei de care trebuie să beneficieze diferite categorii de persoane. Acesta se stabilește prin legislația națională. În aceste condiții, legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a cuantumului pensiei, precum și plafonul maximal al acesteia. Referitor la critica formulată din perspectiva dreptului de proprietate, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, Decizia din 2 martie 2006, pronunțată în Cauza *Mamonov împotriva Rusiei*), art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la respectarea bunurilor nu poate fi înțeles în sensul că îndreptățește o persoană la o pensie într-un anumit cuantum. De asemenea, Curtea Constituțională a statuat următoarele: „Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.” În aceste condiții, a conchis Curtea, nu se încalcă dispozițiile art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată.

33. Referitor la încălcarea art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea Constituțională a reamintit că legiuitorul este autorizat/îndrituit să stabilească conținutul dreptului la pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele financiare existente la un anumit moment. Referindu-se la dreptul legiuitorului de a modifica legislația în ceea ce privește

modul de actualizare a pensiilor militare de stat, Curtea a reamintit că art. 47 alin. (2) din Constituție, deși consacră dreptul la pensie, nu oferă garanții și cu privire la algoritmul de creștere a cuantumului acesteia în viitor. Din contră, valoarea punctului de pensie, limita maximă a cuantumului pensiei, condițiile de recalculare și de recorelare a pensiilor anterior stabilite, precum și indexarea acestora nu se pot face decât în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile. De asemenea, Curtea a arătat că, întrucât se realizează periodic, indexarea pensiei se supune prevederilor în vigoare la momentul indexării, potrivit principiului *tempus regit actum*, astfel că nu se poate vorbi despre un drept câștigat în temeiul unor reglementări anterioare, care nu mai sunt în vigoare.

34. Cu referire la critica de neconstituționalitate extrinsecă raportată la art. 79 alin. (1) din Legea fundamentală, prin Decizia nr. 723 din 12 decembrie 2023, precitată, Curtea a reținut că invocarea art. 79 alin. (1) din Constituție ca normă de referință în cadrul controlului concret de constituționalitate este admisibilă numai dacă se demonstrează existența unei relații directe între afectarea drepturilor și a libertăților fundamentale și nesolicitarea avizului consultativ al Consiliului Legislativ; numai în corelare cu dreptul sau libertatea fundamentală afectată, Curtea poate analiza constituționalitatea actului normativ în raport cu art. 79 alin. (1) din Constituție. Astfel, în evaluarea constituționalității actului, mai întâi trebuie analizate criticile raportate la încălcarea drepturilor și a libertăților fundamentale invocate și, ulterior, concluzia astfel desprinsă trebuie să fie corelată cu exigențele art. 79 alin. (1) din Constituție. Așadar, dacă nu există o încălcare a unui drept sau a unei libertăți fundamentale, atunci art. 79 alin. (1) din Constituție nu poate fi invocat și analizat pentru că ar deveni standard de referință de sine stătător. În schimb, dacă ar exista o încălcare a unui drept sau a unei libertăți fundamentale, atunci Curtea ar trebui să evalueze dacă afectarea s-a produs ca urmare a nesocotirii art. 79 alin. (1) și numai în situația unui răspuns afirmativ se vor constata incidența acestui din urmă text și, evident, încălcarea sa. Așadar, în cadrul controlului concret de constituționalitate, respectarea art. 79 alin. (1) din Constituție reprezintă un standard de constituționalitate care nu poate fi invocat de sine stătător, ci corelat cu o altă reglementare constituțională. Așa fiind, întrucât nu s-a constatat încălcarea vreunui drept sau vreunei libertăți fundamentale, Curtea a reținut că art. 79 alin. (1) din Constituție nu este incident în cauză.

35. De asemenea, întrucât în urma analizei criticilor de neconstituționalitate intrinsecă rezultă că nu au fost afectate niciun drept și nicio libertate fundamentală, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate raportată la art. 115 alin. (6) din Constituție este neîntemeiată.

36. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Puiu Constantinescu, Nicolae Lolescu, Nicușor Popescu, Lucian George Florea, Ion Dăbulean, Ștefan Rotaru, Gheorghe Predică, Gheorghe Olariu, Adrian Vilău, Marin Antonie, Valeriu Negrea, Marin Gherghe, Marian Ene, Ilie Dodocioiu și de Dan Marius Stănilă în dosarele nr. 1.639/63/2023 și nr. 1.734/63/2023 ale Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Amelian Mihail în Dosarul nr. 243/88/2023 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Ioan-Traian Cismaș în Dosarul nr. 55/43/2023 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Alexa Mitică și de Mihai

Curcudel în dosarele nr. 1.129/99/2023 și nr. 988/99/2023 ale Tribunalului Iași — Secția I civilă, de Valerică Carp și de Gheorghe Trufașu în dosarele nr. 207/33/2023 și nr. 203/33/2023 ale Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, de Victor Florea în Dosarul nr. 781/120/2023 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, de Gheorghe Lupescu în Dosarul nr. 5.279/109/2022 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioan Nicolae Căbulea în Dosarul nr. 719/107/2023 al Tribunalului Alba — Secția I civilă, de Grigore Gheorghe Bujor și de Daniel Ștefan Oghina în dosarele nr. 309/42/2023 și nr. 305/42/2023 ale Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, în ansamblul său, dispozițiile art. VII pct. 2 și 3 din această ordonanță de urgență, în special, precum și dispozițiile art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Tulcea — Secția civilă de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Iași — Secția I civilă, Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă, Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Alba — Secția I civilă, Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT

ORDIN pentru aprobarea Procedurii privind recunoașterea oficială a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României

Având în vedere:

— art. 27 din Regulamentul de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 4 alin. (1) lit. Ț) din Hotărârea Guvernului nr. 576/2023 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Agenției Naționale pentru Sport, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției generale sport nr. 8.888 din 17.07.2025,
în temeiul art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 576/2023 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Agenției Naționale pentru Sport, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Sport emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind recunoașterea oficială a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 943/2019 privind aprobarea Procedurii de recunoaștere a

existenței și practicării oficiale a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 22 octombrie 2019, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Sport,
Constantin-Bogdan Matei

PROCEDURĂ**privind recunoaşterea oficială a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României****CAPITOLUL I****Comisia de analiză şi verificare a cererilor de recunoaştere oficială a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României**

Art. 1. — (1) Comisia de analiză şi verificare a cererilor de recunoaştere oficială a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, denumită în continuare *Comisia*, funcţionează în cadrul Agenţiei Naţionale pentru Sport şi este constituită prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale pentru Sport.

(2) Comisia este formată din personal angajat al Agenţiei Naţionale pentru Sport, al Centrului Naţional de Formare şi Perfecţionare a Antrenorilor şi al Institutului Naţional de Cercetare pentru Sport.

(3) Comisia este compusă din 7 membri cu drept de vot şi un secretar, după cum urmează:

- a) preşedinte, din cadrul direcţiei de specialitate a Agenţiei Naţionale pentru Sport;
- b) 2 membri din cadrul direcţiei de specialitate a Agenţiei Naţionale pentru Sport;
- c) 1 membru din cadrul Compartimentului juridic al Agenţiei Naţionale pentru Sport;
- d) 1 membru din cadrul Compartimentului relaţii internaţionale al Agenţiei Naţionale pentru Sport;
- e) 1 membru din cadrul Institutului Naţional de Cercetare pentru Sport;
- f) 1 membru din cadrul Centrului Naţional de Formare şi Perfecţionare a Antrenorilor;
- g) 1 secretar din cadrul direcţiei de specialitate a Agenţiei Naţionale pentru Sport, cu atribuţii exclusive de secretariat.

Art. 2. — Comisia îndeplineşte următoarele atribuţii:

- a) analizează şi verifică cererea transmisă de către solicitant la registratura Agenţiei Naţionale pentru Sport şi stabileşte dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 27 din Regulamentul de punere în aplicare a dispoziţiilor Legii educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001, cu modificările şi completările ulterioare;
- b) asigură, prin intermediul direcţiei de specialitate din cadrul Agenţiei Naţionale pentru Sport, corespondenţa cu solicitanţii, în vederea completării cererii, a programului demonstraţiilor şi stabilirii graficului de vizionări;
- c) solicită puncte de vedere şi/sau precizări de la federaţiile sportive naţionale, recunoscute în condiţiile legii, cu scop şi obiect de activitate asemănător;
- d) întocmeşte procesele-verbale ale vizionărilor, care se anexează la raportul final. Vizionările pot fi efectuate cu prezenţa fizică a membrilor Comisiei la locul de desfăşurare a demonstraţiei sau prin analiză audio-video la sediul Agenţiei Naţionale pentru Sport;
- e) se întruneşte pentru analiza proceselor-verbale întocmite în urma vizionării demonstraţiilor propuse de către solicitanţi şi elaborarea raportului final de acordare sau respingere, după caz, a recunoaşterii oficiale a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României;
- f) prezintă în raportul final concluziile privind caracteristicile activităţii respective, interesul la nivel naţional, valenţele sale sociale şi instructiv-educative şi necesitatea recunoaşterii oficiale;
- g) asigură, prin secretariatul său, arhivarea întregii documentaţii privind recunoaşterea oficială a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României.

Art. 3. — Preşedintele Comisiei are următoarele atribuţii:

- a) convoacă şedinţele de lucru;
- b) delegă membrii Comisiei pentru analiza documentaţiei şi participarea la vizionările demonstraţiilor;
- c) semnează corespondenţa Comisiei, prin intermediul direcţiei de specialitate;
- d) semnează alături de membrii Comisiei rapoartele de propunere sau respingere a recunoaşterii oficiale a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, cu respectarea legislaţiei în vigoare.

CAPITOLUL II**Funcţionarea Comisiei**

Art. 4. — (1) Comisia îşi desfăşoară activitatea în şedinţe stabilite pentru:

- a) analiza cererilor de recunoaştere oficială a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, conform prevederilor legale;
- b) întocmirea graficului de vizionări ale demonstraţiilor;
- c) dezbateri în vederea elaborării raportului final de propunere a recunoaşterii sau respingerii, după caz.

(2) Comisia deliberază în prezenţa tuturor membrilor cu drept de vot.

(3) Hotărârile Comisiei se adoptă cu jumătate plus unu din voturile membrilor cu drept de vot.

(4) Graficul vizionărilor se stabileşte în funcţie de specificul activităţii, programul demonstraţiilor propus de către solicitanţi şi de programul Comisiei.

(5) Vizionările demonstraţiilor se efectuează pe teritoriul României.

(6) Programul demonstraţiilor transmis de către solicitant va cuprinde locul, data şi ora desfăşurării acestora. În cazul în care, din motive întemeiate, solicitantul nu poate respecta programul demonstraţiilor propus, acesta poate solicita Comisiei reprogramarea vizionărilor.

(7) Pe parcursul studierii şi analizării cererii, precum şi al vizionărilor şi dezbaterilor, membrii Comisiei sunt obligaţi să asigure confidenţialitatea.

(8) După finalizarea ultimei vizionări, Comisia se va reuni în şedinţă de lucru în vederea elaborării raportului final.

(9) Raportul final al Comisiei, de acordare sau de respingere, după caz, a recunoaşterii oficiale a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României, va fi înaintat conducerii Agenţiei Naţionale pentru Sport. În cazul în care sunt întrunite toate elementele legale în vigoare se va emite ordinul de recunoaştere oficială a practicării unei noi ramuri de sport pe teritoriul României.

Art. 5. — Criteriile de determinare a unicităţii activităţii propuse sunt următoarele:

- a) existenţa unui cadru competiţional sportiv între două sau mai multe echipe sau indivizi;
- b) existenţa unui ansamblu de exerciţii fizice complexe sau de probe sportive specializate printr-o tehnică distinctă şi un profil propriu de efort;
- c) existenţa unor reguli de concurs specifice şi a unei performanţe de un anumit gen, evaluată după un anumit cod şi printr-un sistem de unităţi de măsură proprii;
- d) existenţa unor probe sportive având aceleaşi elemente şi procedee tehnice, structură motrică, tip de efort, condiţii şi mod asemănător de reglementare, alcătuire şi evaluare, pe acelaşi aparat sau cu acelaşi obiect de întrecere, pe acelaşi spaţiu de joc;
- e) existenţa unui profil internaţional.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**privind clasarea imobilului Fostă școală evanghelică primară de băieți, actual Liceu de Arte, situat în str. Alexandru Odobescu nr. 2, municipiul Sibiu, județul Sibiu**

Având în vedere Referatul de aprobare cu nr. 7.083 din 27.06.2025 a proiectului Ordinului ministrului culturii privind clasarea imobilului Fostă școală evanghelică primară de băieți, actual Liceu de Arte, situat în str. Alexandru Odobescu nr. 2, municipiul Sibiu, județul Sibiu,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. d) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric imobilul Fostă școală evanghelică primară de băieți, actual Liceu de Arte, situat în str. Alexandru Odobescu nr. 2, municipiul Sibiu, județul Sibiu, în categoria m — monument, II — arhitectură, A — monumente istorice de valoare națională și universală, având

codul LMI SB-II-m-A-21228, cu denumirea Fostă școală evanghelică primară de băieți, actual Liceu de Arte.

(2) Zona de protecție a monumentului istoric este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Demeter András István

București, 2 iulie 2025.
Nr. 3.018.

ANEXĂ

ZONA DE PROTECȚIE

a monumentului istoric Fostă școală evanghelică primară de băieți, actual Liceu de Arte, situat în str. Alexandru Odobescu nr. 2, municipiul Sibiu, județul Sibiu, cod LMI SB-II-m-A-21228, delimitată în coordonatele STEREO 70'

	poziție x — (Est)	poziție y — (Nord)
1	433958.8828	477953.2585
2	434031.8388	477935.7685
3	434026.3011	477927.0185
4	434017.9939	477918.1434
5	434016.9630	477891.2718
6	434011.4959	477875.1616
7	433998.5357	477859.4547
8	433997.1215	477853.8388
9	434027.2652	477832.0507
10	434022.2207	477820.2516
11	433991.8289	477785.0014
12	433985.3730	477789.1184
13	433975.8206	477774.1393
14	433972.3273	477776.3783
15	433961.2793	477783.9720
16	433932.5680	477747.8297
17	433936.0536	477745.0223
18	433931.5878	477740.7329
19	433907.6266	477719.9303
20	433912.7905	477713.2031
21	433898.3680	477703.5449
22	433890.5646	477717.4811
23	433874.1326	477706.7283

	poziție x — (Est)	poziție y — (Nord)
24	433851.5006	477743.4749
25	433847.5930	477740.8228
26	433832.5958	477754.6290
27	433827.1237	477767.2251
28	433830.0417	477785.2458
29	433865.9396	477826.4645
30	433851.3036	477843.8703
31	433830.4486	477863.7003
32	433839.4866	477879.1983
33	433860.5926	477864.6593
34	433867.6226	477856.6253
35	433874.5896	477861.3323
36	433846.0608	477886.6851
37	433864.8966	477906.3353
38	433874.4826	477915.0673
39	433905.7206	477885.6063
40	433924.9236	477905.8059
41	433925.0416	477902.6383
42	433926.4441	477901.3769
43	433931.2676	477906.7403
44	433927.0766	477909.4593
45	433948.4975	477936.9380

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 223**din 16 iunie 2025**

Dosar nr. 419/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Mihai Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 419/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Buzău — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.185/114/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere de către părât.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Prin Încheierea pronunțată la data de 5 decembrie 2024 în Dosarul nr. 2.185/114/2022, Tribunalul Buzău — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. a), art. 23 și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 și 10 din anexa nr. VII la aceeași lege-cadru, de la data abrogării prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 547/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, pentru personalul fără pregătire medicală din cadrul spitalelor de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță din subordinea Ministerului Sănătății, salarizat în baza anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, mai poate fi menținut în plată sporul de calculator de 15% prevăzut de anexa nr. 3 lit. B pct. 7 din Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, sau acesta poate fi asimilat sporului de condiții de muncă prevăzut de art. 10 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 21 februarie 2025 cu nr. 419/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit pentru data de 16 iunie 2025.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

9. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017):

„Principii

Art. 6. — Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală. (...)

Sporul pentru condiții de muncă

Art. 23. — Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I-VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate. (...)

Aplicarea legii

Art. 38. — (1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.

(2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)

Anexa nr. VII — Reglementări specifice personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului

„**Art. 9.** — Personalul încadrat în autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii beneficiază de sporurile și indemnizațiile aplicabile domeniului de activitate în care este încadrat.

Art. 10. — Personalul încadrat în autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii beneficiază suplimentar și de sporuri specifice pentru condiții de muncă, după cum urmează:

a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

b) pentru condiții grele de muncă, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

c) personalul care lucrează, potrivit contractului individual de muncă, în zone izolate sau unde atragerea personalului se face cu greutate beneficiază de un spor de până la 20% din salariul de bază;

d) pentru consemn la domiciliu, un spor de până la 15% din salariul de bază;

e) pentru siguranța navigației, siguranța feroviară, siguranța rutieră și siguranța aeronautică, un spor de până la 20% din salariul de bază.”

10. Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010 (Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010):

Anexa nr. 3:

Sporurile acordate în baza prevederilor paragrafului „Sporuri și alte drepturi specifice”, pct. 1 lit. a) și h) din nota aferentă anexei nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebite (stres, risc etc.)

„B. Spor de 15% din salariul de bază: (...)

7. personalul care în realizarea sarcinilor de serviciu lucrează pe calculator cel puțin 75% din programul normal de lucru; (...)

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

11. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Buzău la data de 14 septembrie 2022 cu nr. 2.185/114/2022, reclamantul a solicitat obligarea pârâtului Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță Săpoca la plata drepturilor salariale constând în sporul de 15% acordat pentru funcții similare existente în plată la nivelul spitalului, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar pentru aceeași funcție și pentru aceleași condiții de desfășurare a activității, și obligarea pârâtului la plata către reclamant a diferențelor dintre drepturile salariale încasate și cele cuvenite începând cu data de 20 mai 2022.

12. În motivarea cererii, reclamantul a arătat că solicitarea sa de a beneficia de sporul de 15% are la bază principiile nediscriminării și egalității în muncă, potrivit legislației interne și internaționale. În acest sens, reclamantul a arătat că la nivelul spitalului există mai mulți salariați care ocupă funcții de șef serviciu, în urma unor concursuri organizate în luna septembrie 2021, care beneficiază de plata sporului de 15% aplicat la salariul de bază existent în plată în anul 2018.

13. La data de 6 decembrie 2022, reclamantul a completat cererea de chemare în judecată, în sensul că a solicitat obligarea pârâtului să stabilească și să plătească salariul de bază pentru funcția îndeplinită de acesta, în conformitate cu dispozițiile anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și obligarea pârâtului la plata diferențelor dintre drepturile salariale încasate și cele cuvenite în conformitate cu anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu data de 20 mai 2022.

14. Prin Cererea înregistrată la data de 19 noiembrie 2024, pârâtul a solicitat sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, cererea fiind admisă în parte, doar cu privire la chestiunea de drept sesizată, instanța apreciind că doar în privința acesteia există legătură cu soluționarea cauzei pe fond.

15. Prin Încheierea din data de 23 februarie 2023, Tribunalul Buzău a dispus suspendarea judecării cauzei până la soluționarea definitivă a Dosarului nr. 1.951/114/2021 al Tribunalului Buzău, în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, admitând în acest sens cererea formulată de pârâtul Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță Săpoca.

16. Prin Decizia nr. 243 din 27 septembrie 2023 pronunțată în Dosarul nr. 2.185/114/2022/a1, Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a admis recursul declarat de reclamant, a casat în tot încheierea de suspendare și a trimis cauza Tribunalului Buzău — Secția I civilă, pentru continuarea judecării. Prin considerentele acestei decizii definitive s-a reținut că, în Dosarul nr. 1.951/114/2021, intimatul-pârât a solicitat anularea parțială a Deciziei nr. 4/9.04.2021 emise de Curtea de Conturi, în privința măsurilor dispuse la pct. II.3 și II.4 din decizie. Recurentul-reclamant, angajat al intimatului-pârât în funcția de șef serviciu aprovizionare transport prin Contractul individual de muncă nr. xxxx/22.09.2021, beneficia, conform Dispoziției nr. xxx/21.09.2021, pe lângă salariul de bază, de un spor pentru condiții deosebit de periculoase în cuantum de 50% și de un spor pentru condiții deosebite de muncă — stres, risc — de 15% din salariul de bază. Din Dispoziția nr. xxx/20.05.2022 emisă de intimatul-pârât rezultă că, în perioada 18.04.2022-20.05.2022, recurentul-reclamant a fost numit în funcția de director financiar-contabil interimar, iar începând cu 20 mai 2022 a revenit în funcția de șef serviciu aprovizionare transport. Prin dispoziția menționată i s-a recunoscut dreptul de a primi doar sporul de 50% pentru condiții de muncă.

17. De asemenea, s-a reținut că recurentul-reclamant a solicitat prin cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost modificată la data de 6 decembrie 2022, obligarea intimatului-pârât la plata sporului de 15% pentru condiții deosebite de muncă, obligarea pârâtului să stabilească și să plătească salariul de bază pentru funcția îndeplinită de reclamant conform anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și la plata diferențelor dintre drepturile salariale încasate și cele cuvenite, începând cu data de 20 mai 2022.

18. Instanța a constatat că, la pct. II.3 din Decizia nr. 4/9.04.2021, Curtea de Conturi a dispus în sarcina intimatului-pârât recuperarea prejudiciului creat prin acordarea unui spor de 50% pentru condiții de muncă deosebit de periculoase personalului administrativ angajat, spor care nu este prevăzut a se acorda pentru această categorie de angajați prin legea-cadru de salarizare și regulamentul-cadru de acordare a sporurilor, precum și a majorărilor de întârziere calculate până la data recuperării efective a acestuia. În motivarea deciziei, în privința măsurii dispuse la pct. II.3, Curtea de Conturi a arătat că, în conformitate cu prevederile din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, personalul din administrația spitalului poate beneficia numai de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază corespunzător timpului lucrat. S-a menționat, totodată, că intimatul-pârât a menținut acordarea pentru personalul administrativ angajat și a unui spor de 50%, în mod nelegal.

19. Instanța a concluzionat că sporul de 15% pentru condiții deosebite de muncă, solicitat de recurentul-reclamant prin cererea de chemare în judecată, nu a făcut obiectul măsurilor dispuse prin Decizia nr. 4/9.04.2021, Curtea de Conturi apreciind că personalul administrativ al intimatului-pârât este

îndreptătit la acordarea acestui spor și, pe cale de consecință, nu face nici obiectul acțiunii în anulare din Dosarul nr. 1.951/114/2021 al Tribunalului Buzău.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

20. Procedând la analiza condițiilor de admisibilitate a sesizării, instanța de trimitere a reținut că acestea sunt îndeplinite cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, întrucât obiectul cauzei de față vizează acordarea sporului de 15% acordat pentru funcții similare de către pârâtă, unitate medicală finanțată integral din venituri proprii.

21. Astfel, Tribunalul Buzău — Secția I civilă a constatat că este legal investit cu soluționarea unui litigiu ce vizează domeniul de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017, astfel încât acesta aparține obiectului de reglementare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin raportare la teza privind „stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice”.

22. Tribunalul Buzău — Secția I civilă a constatat că este îndeplinită condiția ca soluționarea pe fond a prezentei cauze să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, întrucât reclamantul a formulat cererea de obligare a unității angajatoare pârâte la acordarea unui spor de 15% aplicat la salariul de bază, spor de care beneficia anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, în temeiul anexei nr. 3 lit. B pct. 7 din Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, astfel că soluționarea prezentului dosar (respectiv acordarea sporului de 15% solicitat) depinde de dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

23. Instanța de trimitere a arătat că, prin Decizia nr. 61 din 17 octombrie 2022, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al instanței supreme a procedat la interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 cu referire la situația încadrării în anexa nr. VII la legea-cadru a salarizării personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, însă acordarea anumitor sporuri nu a constituit obiectul unei dezlegări explicite, astfel că nu se poate aprecia că Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat asupra fondului chestiunii de drept.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

24. Reclamantul a apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție întrucât solicită acordarea sporului care se află în plată în prezent pentru alte funcții similare.

25. Pârâtul a susținut că începând cu data abrogării Ordinului ministrului sănătății nr. 547/2010 nu mai putea fi menținut în plată sporul de calculator de 15% stabilit în baza anexei nr. 3 lit. B pct. 7 din Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010. De asemenea, a apreciat că sporul stabilit în baza anexei nr. 3 lit. B pct. 7 la regulamentul menționat nu poate fi asimilat sporului pentru condiții de muncă prevăzut de art. 10 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

26. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, pârâtul a formulat un punct de vedere asupra fondului chestiunii de drept, reluând susținerile anterioare.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

27. Instanța de trimitere a reținut că, potrivit art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu data de 1 iulie 2017 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază,

soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

28. Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în baza căruia pârâțul a acordat sporul de 15%, a fost abrogat de Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 prin care s-a aprobat Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, cu modificările și completările ulterioare.

29. După adoptarea Legii-cadru nr. 153/2017, sporul pentru condiții deosebite a fost reglementat prin art. 10 din anexa nr. VII, potrivit căruia *„Personalul încadrat în autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii beneficiază suplimentar și de sporuri specifice pentru condiții de muncă, după cum urmează: a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective; (...)”*.

30. Prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 a fost aprobat Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, cu modificările și completările ulterioare, care stabilește procedura de urmat în vederea stabilirii locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare.

31. Potrivit Deciziei nr. 61 din 17 octombrie 2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, *„În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017”*.

32. Analizând dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017, se constată că personalul încadrat anterior intrării în vigoare a acestei legi-cadru urmează a beneficia de aceleași sporuri și ulterior datei de 1 iulie 2017, la art. 10 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 regăsindu-se sporul de 15% acordat personalului care lucrează în condiții periculoase sau vătămătoare.

33. De asemenea, prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 s-a stabilit mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, reclamantul, personal contractual, urmând a fi încadrat potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

34. Față de aceste dispoziții, instanța de trimitere a apreciat că sporul pentru condiții vătămătoare acordat personalului care în realizarea sarcinilor de serviciu lucrează pe calculator cel

puțin 75% din programul normal de lucru, în cuantum de 15% din salariul de bază, și prevăzut de anexa nr. 3 lit. B pct. 7 din Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010 poate fi asimilat sporului de condiții de muncă prevăzut de art. 10 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

35. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în procedurile de unificare a practicii judiciare, au fost identificate următoarele decizii relevante:

— Decizia nr. 10 din 20 februarie 2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 28 martie 2017, prin care a fost admisă sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că: *„În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, raportat la dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. II art. 1 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 1 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și art. 1 alin. (2) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, începând cu data de 1 ianuarie 2011, pentru familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate», locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiilor de acordare a acestora sunt cele stabilite prin regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.”*;

— Decizia nr. 61 din 17 octombrie 2022 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1172 din 7 decembrie 2022, prin care a fost admisă sesizarea formulată privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că: *„În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și ale art. 36 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.”*;

— Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, prin care a fost admisă sesizarea formulată și s-a stabilit că: *„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept.”*;

— Decizia nr. 75 din 3 martie 2025 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 2 aprilie 2025, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea cu privire la următoarea problemă de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (2) și ale lit. B pct. 19 din anexa nr. 3 la Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei

din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, precum și ale art. 15 alin. (1) lit. e) capitolul II din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

1. dacă în urma intrării în vigoare a prevederilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2016, cu modificările ulterioare, personalul din sistemul public de asistență socială (familia ocupațională «Sănătate») mai este îndreptățit la plata sporului de 15% din salariul de bază conform dispozițiilor lit. B pct. 19 din anexa nr. 3 la Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010 și art. 15 alin. (1) lit. e) capitolul II din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010;

2. dacă personalul din sistemul public de asistență socială angajat ulterior datei de 1 decembrie 2016 este îndreptățit la plata sporului sus-menționat;

3. dacă emiterea buletinului de determinare prin expertizare a locurilor de muncă, conform art. 5 alin. (1) și (2) din Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, precum și nominalizarea personalului care beneficiază de spor pe locuri de muncă de către șeful ierarhic superior și aprobarea de comitetul director, cu acordul sindicatelor reprezentative la nivel de unitate semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de ramură sanitară/asistență socială, conform art. 15 alin. (1) din același act normativ, reprezintă cerințe prealabile obligatorii pentru acordarea sporului de 15%, conform art. 15 alin. (1) lit. e) capitolul II din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010 și lit. B pct. 19 din anexa nr. 3 la Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010.”

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

36. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

37. Prezența sesizare a fost formulată în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, al cărei domeniu de aplicare este stabilit prin dispozițiile art. 1, ordonanța de urgență aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal; de asemenea, ordonanța se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice.

38. Art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, stabilind că: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la

art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

39. În preambulul ordonanței de urgență s-a arătat că la elaborarea acestui act normativ s-a ținut seama de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România”. De asemenea, s-a apreciat că aplicarea acestor noi norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, „în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

40. Potrivit principiului *specialia generalibus derogant* (legile speciale derogă de la cele generale), dispozițiile expuse se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, urmând a se completa cu prevederile acestui cod, art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 stabilind expres că „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (...), precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

41. Prin urmare, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării întemeiate pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024:

- (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitate părților ori de instanța competentă să le soluționeze;
- (iii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept invocată să nu fi făcut obiectul unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

42. Verificând condițiile de admisibilitate astfel prezentate, se constată că în cauza de față acestea nu sunt îndeplinite în mod cumulativ, după cum se va dezvolta în cele ce urmează.

43. Condițiile de admisibilitate referitoare la obiectul cauzei în care a fost formulată cererea de pronunțare a hotărârii prealabile și stadiul procedurii sunt îndeplinite, întrucât instanța de trimitere este investită cu soluționarea, în primă instanță, a cererii de chemare în judecată formulate în materia litigiilor de muncă, fiind pusă în discuție stabilirea și plata drepturilor salariale ale reclamantului, conform anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017. În consecință, pretențiile deduse judecării se

circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

44. Condiția privind existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei nu este îndeplinită din mai multe perspective.

45. În primul rând, în ceea ce privește condiția dependenței dintre lămurirea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării și soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că aceasta nu are un caracter cert, raportat la contextul procesual în care a fost formulată sesizarea, întrucât pârâtul a invocat mai multe excepții procesuale care, pe de o parte, nu pun în discuție fondul dreptului, iar, pe de altă parte, soluționarea lor nu necesită o dezlegare asupra problemei de drept care formează obiectul sesizării.

46. În acest sens se constată că, prin cererea introductivă, reclamantul a solicitat acordarea sporului de 15%, susținând că acesta se află în plată în cazul altor angajați ai pârâtului, în funcții similare. Reclamantul a considerat că „neplata sumei de 790 lei reprezentând spor de 15% începând cu luna mai 2020 și până în prezent este nelegală”.

47. Cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe „principiile nediscriminării și egalității în muncă conform legislației interne și internaționale, având în vedere faptul că la nivelul spitalului există mai mulți salariați care ocupă funcții de șef serviciu, urmare a unor concursuri organizate în luna septembrie 2021, care beneficiază de plata sporului de 15% (aplicat la salariul de bază existent în plată în anul 2018)”. Reclamantul a considerat că prin acordarea acestui spor doar altor angajați aflați în situații similare cu a sa rezultă existența unor drepturi salariale diferite, situație în care se încalcă prevederile art. 16 alin. (1) coroborat cu art. 41 din Constituția României, prevederile art. 5 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii*), art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 12 la această convenție.

48. La data de 6 decembrie 2022, reclamantul a formulat o completare a cererii de chemare în judecată, în sensul că a solicitat obligarea pârâtului să stabilească și să plătească salariul de bază pentru funcția îndeplinită de reclamant în conformitate cu dispozițiile anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 și obligarea pârâtului la plata diferențelor dintre drepturile salariale încasate și cele cuvenite în conformitate cu anexa menționată, începând cu data de 20 mai 2022.

49. Această cerere a fost justificată de reclamant prin invocarea unor împrejurări de fapt, în sensul că a fost angajat ca șef serviciu aprovizionare transport începând cu data de 20 mai 2022, iar, potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, salariul de bază la nivelul anului 2022 pentru funcția de șef serviciu gradul II este în cuantum de 8.948 lei, dar salariul de bază al reclamantului este de 6.068 lei, astfel încât salarizarea sa nu este stabilită în raport cu dispozițiile legale aplicabile.

50. Prin întâmpinarea formulată, pârâtul a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, arătând că reclamantul nu a uzat, în termen legal, de procedura prealabilă în cauza dedusă judecătii, în temeiul art. 193 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, prin raportare la prevederile art. 37 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, în condițiile în care reclamantul, pentru funcția de șef serviciu aprovizionare transport, i-au fost stabilite drepturi salariale (salariu de bază și sporul aferent) prin Dispoziția nr. xxx/20.05.2022, precum și prin Actul adițional nr. xxx/20.05.2022 la Contractul individual de muncă nr. xxxx/2021, acte juridice necontestate de reclamant și care produc efecte depline.

51. De asemenea, pârâtul a invocat excepția tardivității, susținând că, în situația în care Solicitarea nr. xxxxx/16.06.2022 formulată de reclamant poate fi asimilată unei contestații, aceasta a fost formulată după expirarea celor 20 de zile de la comunicarea Dispoziției nr. xxx/20.05.2022, cu încălcarea prevederilor art. 37 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, iar reclamantul a formulat cererea de chemare în judecată cu mult peste termenul de 30 de zile de la data comunicării răspunsului la solicitarea menționată, cu încălcarea prevederilor art. 37 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017.

52. Pârâtul a mai invocat excepția lipsei de interes, susținând că, prin acțiunea dedusă judecătii, reclamantul solicită acordarea drepturilor salariale constând în sporul de 15% (spor pentru condiții de muncă), în condițiile în care, în baza dispoziției și a actului adițional emise la 20 mai 2022, acesta beneficiază de un spor (sub condiție) superior de 50% aplicat la salariul de 5.265 lei (calculat la salariul de bază aflat în plată în 2018), adică un spor pentru condiții de muncă în cuantum de 2.633 lei/lună față de sporul pe care îl solicită reclamantul de 15%, în cuantum de 789 lei.

53. La termenul de judecată din 22 mai 2024, Tribunalul Buzău — Secția I civilă a pus în discuție excepțiile invocate prin întâmpinare: excepția inadmisibilității cu privire la lipsa procedurii prealabile, excepția tardivității, excepția lipsei de interes și, invocând dispozițiile art. 248 din Codul de procedură civilă, a unit excepțiile cu fondul cauzei.

54. Regula în judecata excepțiilor procesuale este instituită de art. 248 alin. (1) din Codul de procedură civilă, conform căruia instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.

55. De la această regulă, alin. (4) al aceluiași articol instituie excepția, în sensul că excepțiile vor putea fi unite cu administrarea probelor, respectiv cu fondul cauzei, numai dacă pentru judecarea lor este necesar să se administreze aceleași dovezi ca și pentru finalizarea etapei cercetării procesului sau, după caz, pentru soluționarea fondului.

56. În prezenta procedură nu poate fi analizat modul în care instanța a aplicat regulile arătate, însă este de observat că, față de faptul că art. 248 alin. (4) din Codul de procedură civilă instituie o derogare de la regulă, textul este de strictă interpretare și aplicare, astfel încât, după unirea excepției cu fondul și administrarea probelor comune, se revine la regula prevăzută de alin. (1), în sensul că, după închiderea debaterilor, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor și numai dacă acestea sunt respinse va trece la cercetarea fondului.

57. În această situație, reținerea existenței unei legături cu soluționarea pe fond a cauzei ar implica specularea asupra soluției care ar urma să fie pronunțată de instanță asupra excepțiilor procesuale invocate, ceea ce excedează cadrului procesual reglementat de art. 519 din Codul de procedură civilă și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

58. În al doilea rând, în identificarea „chestiunii de drept”, instanța de trimitere era ținută, în primul rând, să stabilească dacă există o problemă de interpretare ce implică riscul unor dezlegări diferite ulterioare în practica judiciară, sens în care trebuia să justifice faptul că textele de lege enunțate ca formând obiectul sesizării sunt susceptibile de interpretări diferite și să arate care sunt acestea.

59. În cadrul prezentei sesizări se observă că instanța de trimitere a propus o soluție, fără însă a identifica în prealabil diferite interpretări posibile ale textelor legale. Or, pentru a fi justificată declanșarea procedurii hotărârii prealabile este necesar ca problema de drept identificată în actul de sesizare să fie susceptibilă a face, în mod rezonabil, obiectul mai multor interpretări posibile, pe care instanța de trimitere trebuie să le prezinte în cuprinsul încheierii de sesizare pentru a demonstra astfel aptitudinea chestiunii de drept de a genera în viitor practică judiciară neunitară.

60. În această situație se constată că instanța de trimitere nu se confruntă cu o dificultate reală în interpretarea normelor de drept care formează obiectul sesizării, ci urmărește obținerea unei confirmări a soluției care urmează a fi pronunțată în cauza cu care a fost învestită, abordare care are semnificația nesocotirii sensului și rațiunii reglementării mecanismului hotărârii prealabile.

61. În cadrul acestui mecanism, Înalta Curte de Casație și Justiție are rolul de a facilita judecătorului eliminarea dificultăților de interpretare a unor texte de lege, scopul procedurii nefiind acela de a transfera instanței supreme soluționarea litigiului.

62. Prin instituirea mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul nu și-a propus o partajare de competențe între instanța de trimitere și instanța supremă, instanțele de trimitere având în continuare obligația de a aplica dreptul incident stării de fapt particulare fiecărei cauze atunci când acesta este clar, neîndoielnic ori când contestarea clarității și a sensului său lămurit de către părțile aflate în conflict dă expresie nu unei dificultăți în înțelegerea și aplicarea legii, ci diverselor lor interese de ordin subiectiv (Decizia nr. 70 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1275 din 18 decembrie 2024, paragraful 215).

63. În al treilea rând, chestiunea care face obiectul sesizării nu reprezintă o problemă de drept susceptibilă de rezolvare pe calea mecanismului hotărârii prealabile, nefiind relevat caracterul neclar, incomplet sau echivoc al normelor a căror interpretare o solicită instanța de trimitere. În realitate, chestiunea sesizată se circumscrie problemei aplicării legii în timp, dat fiind faptul că sporul în discuție a fost supus unor diferite reglementări care s-au succedat în timp și care au adus modificări inclusiv sub aspectul denumirii sale.

64. Astfel, instanța de trimitere a fost sesizată în vederea verificării modului de aplicare a principiilor prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, reclamantul susținând constant că dispozițiile legale aplicabile în cauză în raport cu obiectul cererii de chemare în judecată sunt clare și că solicitarea de acordare a sporului menționat în acțiune se raportează la drepturile aflate în plată pentru alte funcții similare, invocând și dispozițiile art. 5 alin. (3) din Codul muncii, precum și pe cele ale Legii-cadru nr. 153/2017 care conturează noțiunea de funcție similară.

65. Prin apărările formulate, pârâtul a arătat că: anterior intrării în vigoare a prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, sporul de 15% s-a acordat personalului care își desfășura activitatea în condiții deosebite și era prevăzut în anexa nr. 3 lit. B pct. 7 a Regulamentului aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, care a fost abrogat la data de 31 martie 2018 prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018; de cuantumul acestui spor beneficiază, în prezent, prin menținere [raportat la prevederile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017] doar salariații care îl aveau deja în plată, la data abrogării ordinului menționat, respectiv 31 martie 2018, acesta fiind acordat salariaților unității condiționat de finalizarea procesului ce face obiectul Dosarului nr. 1.951/114/2021; principiile nediscriminării și egalității, consacrate de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, vizează acordarea aceluiași salariu de bază pentru aceeași activitate și aceeași vechime în muncă și în funcție, fără raportare la sporuri sau alte drepturi de natură salarială, care se stabilesc în cuantum diferit de la un ordonator de credite la altul, în funcție de criteriul stabilit de art. 25 din legea-cadru, motivat și de faptul că în jurisprudența recentă a Curții Constituționale s-a statuat că sporurile nu sunt drepturi fundamentale, ci sunt drepturi salariale suplimentare (Decizia Curții Constituționale nr. 893 din 16 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 22 februarie 2022).

66. În acest context, ceea ce s-a dedus judecății instanței de trimitere este modul de aplicare în cauză a principiilor prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu observarea succesiunii în timp a actelor normative relevante în privința sporului solicitat, a măsurilor tranzitorii instituite de legea-cadru menționată, precum și a dezlegărilor pronunțate de instanța supremă în procedurile de unificare a practicii judiciare.

67. Este de observat că acțiunea se întemeiază pe o pretinsă situație de discriminare creată prin acordarea sporului de 15% unor persoane aflate în funcții similare. Or, prin jurisprudența instanței supreme s-a statuat că „principiul egalității împreună cu principiul nediscriminării nu poate opera împotriva principiului legalității” (Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, paragraful 92).

68. Prin aceeași decizie, la paragraful 93, s-a mai statuat că principiul egalității, în componenta ce obligă la recunoașterea unor salarii egale pentru toate persoanele care sunt încadrate pe aceeași funcție și desfășoară aceeași muncă, în aceleași condiții de vechime și calificare, pleacă tot de la premisa că salariile maxime aflate în plată ce îndeplinesc aceste condiții [potrivit art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017] sunt stabilite cu respectarea legii.

69. În consecință, revine instanței de trimitere identificarea reglementării legale care permite acordarea sporului solicitat, în virtutea obligației sale de a aplica dreptul incident stării de fapt particulare a cauzei.

70. În acest sens este de observat că, prin Decizia nr. 61 din 17 octombrie 2022, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

71. În ceea ce privește aplicarea în timp a Ordinului ministrului sănătății nr. 547/2010, la care se referă instanța de trimitere, este de observat că acesta „*continuă să își producă efectele și ulterior datei de 1 ianuarie 2011, ca urmare a trimiterii exprese făcute prin dispozițiile Ordinului nr. 42/77/2011 la aplicarea Legii-cadru nr. 330/2009, care reglementează sporurile pentru condiții de muncă ce vor fi acordate până la aprobarea unui regulament în conformitate cu dispozițiile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010*”, astfel cum s-a stabilit prin paragraful 61 al Deciziei nr. 10 din 20 februarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

72. Totodată, la paragraful 62 al aceleiași decizii, instanța supremă a reținut următoarele: „*Supraviețuirea Legii-cadru nr. 330/2009 și a normelor sale de aplicare, precum cele menționate în Ordinul nr. 547/2010, ulterior abrogării sale prin art. 39 din Legea-cadru nr. 284/2010, constituie una dintre cele două excepții acceptate de la principiile care guvernează acțiunea legii civile în timp (principiul neretroactivității legii civile noi și principiul aplicării imediate a legii civile noi), fiind prevăzută expres în anexa la Ordinul nr. 42/77/2011 (la pct. II lit. B), circumscrișă unei situații determinate (aceea a sporurilor pentru condiții de muncă) și justificată de imposibilitatea aplicării legii noi, din perspectiva art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 (prin care reglementează aceste sporuri), ca urmare a prorogării succesive a intrării în vigoare a acestui articol până la 1 ianuarie 2017.*”

73. De asemenea, în Decizia nr. 75 din 3 martie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a arătat că „*sporul menționat a fost introdus în salariul de bază ca sumă compensatorie, «supraviețuind» așadar, chiar dacă sub o altă denumire, de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 până la adoptarea Regulamentului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 (care a abrogat Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010)*” (paragraful 66).

74. După abrogarea Ordinului ministrului sănătății nr. 547/2010 și conform Deciziei nr. 61 din 17 octombrie 2022,

pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, salarizarea personalului tehnic, economic și socioadministrativ din cadrul spitalelor publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, se realizează potrivit anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, iar în privința sporurilor este de observat art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, conform căruia, începând cu data intrării în vigoare a acestei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în această lege.

75. În concluzie, condiția existenței unei chestiuni dificile de drept nu se verifică în cadrul prezentei sesizări, întrucât soluționarea problemei sesizate de instanța de trimitere nu implică interpretarea unor texte de lege neclare, ci observarea succesiunii în timp a actelor normative care au reglementat sporul în discuție, inclusiv sub aspectul denumirii sale, și a măsurilor tranzitorii prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017.

76. Rațiunea instituirii condițiilor formale ale sesizării constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus acest mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca

folosirea sa să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii nejustificate a duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

77. În consecință, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu instituie în sarcina instanțelor specializate în materia prevăzută de art. 1 din ordonanța de urgență obligația de a declanșa mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile în orice ipoteză în care este identificată o chestiune de drept ce nu a primit o rezolvare de principiu din partea instanței supreme, ci numai în acele cazuri în care chestiunea de drept în discuție reflectă acele trăsături (cu excepția noutății) pe care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept le-a subliniat, în mod constant, în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, cu care ordonanța de urgență se completează.

78. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Buzău — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.185/114/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. a), art. 23 și ale art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 și 10 din anexa nr. VII la aceeași lege-cadru, de la data abrogării prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 547/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, pentru personalul fără pregătire medicală din cadrul spitalelor de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță din subordinea Ministerului Sănătății, salarizat în baza anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017, mai poate fi menținut în plată sporul de calculator de 15% prevăzut de anexa nr. 3 lit. B pct. 7 din Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, sau acesta poate fi asimilat sporului de condiții de muncă prevăzut de art. 10 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

